

Arrest

nr. 206 742 van 12 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HZAINÉ *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 5 februari 2017 toe op het Belgische grondgebied en diende op 10 februari 2017 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 14 augustus 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan op 16 augustus 2017 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitische Iraakse vrouw te zijn van Koerdische origine, geboren te Zakho (Noord-Irak) in 1974. U behoort tot de stam (ashira) Kuchar en de clan (laqab) Zibki. U woonde in Zakho in de wijk Abasiki samen met uw vader A.(...) A.(...) a.(...) Z.(...) en uw moeder A.(...) D.(...) a.(...) Z.(...), zeven broers en drie zussen. U liep school tot het derde jaar lager onderwijs. U trouwde in oktober 2003 in Dohuk met S.(...) S.(...) M.(...) en kreeg vier kinderen. Na uw huwelijk verhuisde u naar de woonplaats van uw man, met name Mahad, een dorp in Ninewa (Centraal-Irak). Uw man was landbouwer en veehandelaar. Uw broer F.(...) verblijft al 15 jaar in de Verenigde Staten op basis van gezinshereniging, hij trouwde met een nicht die de Amerikaanse nationaliteit bezit. Uw broer S.(...) verliet Irak in de winter van 2015 wegens een depressie en vroeg asiel aan in Duitsland. Hij betreurt echter zijn beslissing en plant vrijwillig terug te keren naar Zakho. Uw broer S.(...) is fotograaf en N.(...), H.(...) en S.(...) zijn arbeiders in Zakho. Uw broer S.(...) heeft epilepsie en woont nog bij uw ouders in Zakho. Uw zussen A.(...), B.(...) en P.(...) zijn allen gehuwd en wonen respectievelijk in Zakho, Dohuk en Kashan, een dorp in de buurt van Turkije.

In augustus 2014 viel de Islamitische Staat (IS) de dorpen Bashika en Barzan binnen. De schoten konden tot in Mahad gehoord worden. De inwoners van Mahad geraakten in paniek en vluchtten allen onmiddellijk weg. Ook u en uw gezin besloten onmiddellijk in de wagen van de buren te springen. Jullie reden met vele andere vluchtelingen richting Zakho. In Zakho verbleven jullie twee maanden op een bouwwerf. Nadien werden jullie overgebracht naar het vluchtelingenkamp van Tcham Meshko. Daar verbleven jullie ongeveer zes maanden. Door de erbarmelijke omstandigheden besloten jullie het land te verlaten. U en uw gezin staken in mei 2015 op illegale wijze de grens met Turkije over in Ibrahim Khalil.

Jullie reisden verder naar Hongarije, waar jullie een week opgesloten werden en vingerafdrukken hebben laten afnemen. Uw man werd in die periode meermaals geslagen, uw kinderen werden door een gebrek aan eten en drinken gedwongen wc-water te drinken. Nadat u werd vrijgelaten, reisden u en uw gezin verder naar Zwitserland waar jullie een asielaanvraag indienden. U werd na ongeveer zeven maanden teruggestuurd naar Hongarije op grond van de Dublinprocedure. Na een verblijf van vijf maanden in een gesloten opvangcentrum werd u vrijgelaten en mocht u zich vrij bewegen in het land. Volgens uw administratief dossier vroeg u op 13 januari 2016 asiel aan – hetgeen u ontkende - en verkreeg u op 13 februari 2016 de subsidiaire beschermingsstatus. U, uw man en vier kinderen belandden na de positieve beslissing echter meteen op straat en konden op geen enkele hulp van de Hongaarse staat rekenen. Jullie verbleven 15 dagen in een kerk die jullie onderdak en voedsel aanbood. Verder ging uw man naar twee liefdadigheidsinstellingen in de hoop hulp te krijgen, tevergeefs. In die 15 dagen kon uw man een smokkelaar vinden die jullie terugbracht naar Turkije, waar u samen met uw gezin vijf à zes maanden verbleef. In januari 2016 besloten jullie richting België te trekken. Toen de boot van Turkije naar Griekenland te klein bleek, besliste de smokkelaar dat enkel de vrouwen en kinderen mee mochten. Uw man bleef achter in Turkije. Jullie hadden op voorhand afgesproken naar België te reizen en uw echtgenoot zou jullie hier later vervoegen. U reisde via de Balkanroute richting Duitsland en nam vervolgens de trein tot in België. U kwam aan in België op 5 februari 2017 en diende een asielaanvraag in op 10 februari 2017. Sinds een maand voor het eerste gehoor op het CGVS, d.d. 20/04/2017, is alle contact met uw man verbroken, u weet niet waar hij is. Tijdens uw laatste contact met hem, liet hij u verstaan ook naar België te komen.

U haalde nog u aan dat u medische behandeling nodig heeft. De Belgische dokters zouden u gezegd hebben dat u een operatie nodig heeft in uw zij, al weet u niet precies wat er scheelt. Ook uw zoon heeft medische behandeling nodig, hij zou zijn evenwicht snel verliezen en daardoor vaak vallen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u Zwitserse documenten neer in verband met een operatie die u daar onderging.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielloper rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u meermaals werd gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe en uitgebreide verklaringen (zie CGVS 1, p. 2 en 16), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Mahad, provincie Ninewa te Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor

vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U kon het CGVS niet overtuigen werkelijk in Mahad gewoond te hebben tot aan de inval van IS. Daarentegen rijst het vermoeden dat u altijd in Zakho gewoond heeft of daar minstens over een veilig vluchtalternatief beschikt. Dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst bleek u niet capabel enig zicht te bieden op het dorp waar u tien jaar gewoond zou hebben en bleef de beschrijving van uw dorp bijzonder vaag. Zo verklaarde u dat er zoveel wijken zijn maar dat geen enkel onder hen een naam heeft. Ook de straten hebben geen naam. Gezien er volgens uw verklaringen 10.000 mensen in het dorp zouden wonen, is dit toch opmerkelijk (CGVS 1, p. 13 en 15). Wat de naam van de hoofdstraat van Mahad is en vanwaar naar waar deze weg loopt, kon u niet vertellen. Ook hoe u van uw huis naar het centrum van Mahad gaat, bleef onduidelijk. Evenmin wist u waar het voetbalplein, het gemeentehuis of het park in Mahad gelegen zijn (CGVS 1, p. 16). Verder zou er geen enkel belangrijk gebouw in Mahad bestaan. Gepolst naar het centrum van Mahad, had u het enkel over een markt, 'verder is er niets speciaals' (CGVS 1, p. 16). Er zou zich wel een kleine moskee achter uw huis bevinden maar die heeft evenmin een naam. Hoewel u de weg van uw huis naar de markt tekende, kende u de naam van de winkelstraat dan weer niet. U legde uit dat u analfabeet bent – u ging nochtans enkele jaren naar school (CGVS 1, p. 11) - en dat niet allemaal kunt onthouden (CGVS 1, p. 16).

Verder zouden er geen bedrijven of industrieën in of rond Mahad geweest zijn. Ook na de door de protection officer aangehaalde voorbeelden zoals olie of steenmijnen, kon u niet zeggen of Mahad bekend staat voor een bepaalde industrie (CGVS 1, p. 17). U weet verder dat er voornamelijk yezidi in het dorp wonen maar kunt niet aangeven of er in Mahad gebedsplaatsen voor yezidi bestaan (CGVS 1, p. 15). Gevraagd of er dan niets voor de yezidi bestaat in Mahad, een dorp waar voornamelijk yezidi wonen, hield u het op: misschien maar ik ben er nooit geweest. U gevraagd of u dan nooit zoiets in uw dorp heeft gezien, antwoordde u ontwijkend dat u niet veel ging wandelen (CGVS 1, p. 15). Nochtans blijkt uit foto's op Google Maps dat er wel degelijk gebedsplaatsen voor yezidi in uw dorp bestaan. Gepolst waar in de buurt er nog yezidi dorpen zijn, beperkte u zich tot 'de dorpen bij Lalish enzo'. U kon er geen enkel opnoemen (CGVS 1, p. 15). U wist voorts wel degelijk enkele dorpjes of steden rond Mahad op te noemen zoals Qasrok, Kalachi. Gevraagd naar dorpen in de buurt, noemde u tevens Ain Sifni en Sheikhan (CGVS 1, p. 17). Dit zijn echter twee namen voor een en dezelfde stad, namelijk de hoofdstad van het district Sheikhan. Wanneer u namen van dorpen in de buurt werden voorgezegd, kon u deze dan weer niet situeren: Betnar (een dorp op zeven minuten rijden van Mahad, zie Google Maps) en Musakan kende u niet. Over Mamrashan en Kani Zek had u al gehoord maar u had dan weer geen idee of deze dorpen dichtbij of veraf lagen (zie info administratief dossier, kaart 1).

Ongeacht het feit dat u laaggeschoold bent, is bovenstaande beperkte kennis toch wel erg opmerkelijk. Zo dient te worden opgemerkt dat u wel degelijk in staat blijkt enige kennis te bezitten en dingen te onthouden, al blijkt uw kennis voornamelijk betrekking te hebben op Koerdistan (zie infra) uw herkomstregio.. Dat u dan amper enige kennis blijkt te hebben over Mahad, het dorp waar u, naar eigen zeggen, een tiental jaar zou hebben gewoond voor uw vertrek uit Irak, is toch opmerkelijk. Los van enige geografische kennis kan toch verwacht worden dat u vanuit uw eigen beleving uw dorp zou kunnen omschrijven dan wel hierover zou kunnen vertellen. Maar, zoals hierboven uiteengezet, schoot u ook hierin tekort. Nochtans ging u naar de markt (CGVS 1, p. 11-12), bezocht u uw schoonzus in Mahad (CGVS 1, p. 16), werkte uw man in de naburige dorpen (CGVS 1, p. 13) en gingen uw kinderen naar school in het dorp (CGVS 1, p. 14). Bovendien reisde u om de twee à drie maanden naar Zakho (CGVS 1, p. 19), wat wil zeggen dat u wel degelijk buitenkwam en ook een notie moet gehad hebben van het leven buiten uw dorp. Ook al zou u uw dorp of huis niet vaak verlaten hebben (CGVS 1, p. 16) en laaggeschoold zijn er kan aldus toch verondersteld worden dat u gedurende uw tienjarige verblijf wel bepaalde dingen opgemerkt zou hebben of over bepaalde dingen horen spreken zou hebben. De hierboven opgesomde elementen vormen dan ook een eerste reden om te twijfelen aan uw recente herkomst.

Over de evolutie die uw dorp de voorbije tien jaar heeft doorgemaakt, wist u eveneens bitter weinig te vertellen. Nochtans zou u zich in 2003 in Mahad gevestigd hebben, vlak na de val van Saddam Hussein. Er mag aldus verondersteld worden dat bepaalde aspecten van het leven, zeker van een Koerdisch gezin

in een Koerdisch dorp in Centraal-Irak, in de post-Saddam periode evolueerden. Gevraagd naar de veranderingen die het dorp doormaakte sinds de val kon u echter weinig concreets aangeven. U beperkte zich tot het feit dat er mooiere huizen werden gebouwd. Er werden u nochtans meerdere voorbeelden aangereikt tijdens het gehoor zoals eventuele veranderingen in het onderwijs of de mogelijke aanwezigheid van Amerikaanse soldaten, doch u bleek niet in staat hierover verder uit te weiden. U besloot enkel dat u nooit naar school ging in Mahad en nooit Amerikaanse soldaten gezien had (CGVS 1, p. 14). U voegde hieraan evenwel toe dat u via uw neef, een peshmerga, had gehoord dat er Amerikanen in Massif gestationeerd waren. Massif bevindt zich echter in de Koerdische Autonome Regio (KAR) en doet dus niet ter zake om uw recente afkomst uit Centraal-Irak na te gaan.

Ook wat betreft de aanwezigheid van IS in uw regio bent u bijzonder vaag. Al zou u niet vaak het huis verlaten hebben (CGVS 1, p. 16) en daarom alle geografische kennis over uw dorp ontbreken, kan immers alsnog worden verwacht dat u vanuit uw persoonlijke ervaring uitgebreid kunt vertellen over de dreiging van IS die uw dorp lange tijd boven het hoofd hing. Dit bleek echter evenmin het geval. Het enige wat u over IS weet, is dat zij mensen onthoofden (CGVS 1, p. 26). Dit feit kon u echter om het even wanneer en om het even waar ter wereld vernomen hebben. Van iemand die, zoals u beweert, aanwezig was in de Ninewa-regio op het moment dat IS er aan het oprukken, kan nochtans redelijkerwijs verondersteld worden dat deze op een meer doorleefde manier over IS zou kunnen vertellen. Bovendien had u een tv in huis en keek uw man zelfs heel veel naar het nieuws. Gepolst naar wat uw man u over het nieuws vertelde, zou hij echter enkel gezegd hebben dat de situatie heel slecht was. U weet niet sinds wanneer IS zich in uw regio bevindt en waar de groepering zich voor hun komst naar Bashiqa en Barzan bevond (CGVS 1, p. 26-27). Behalve Bashiqa en Barzan, kunt u overigens geen enkel ander dorp opnoemen waar IS binnenviel (CGVS 1, p. 30). U blijkt zelfs niet zeker te zijn of de stad Mosul voor of na uw vlucht in handen van IS viel (CGVS 1, p. 21 en 26). Dat u helemaal niets gehoord zou hebben over het feit dat Mosul, een miljoenenstad op een uurtje rijden van Mahad, in juni 2014 viel (zie informatie in blauwe map), is niet geloofwaardig. Ook al zou u als laaggeschoolde vrouw geen data kunnen onthouden, er mag toch van u verwacht worden dat u kan aangeven of Mosul reeds gevallen was toen u vluchtte of nog niet, indien u toen daadwerkelijk in Mahad aanwezig zou geweest zijn. Het nieuws over de val van en de gebeurtenissen in Mosul zal immers ongetwijfeld zijn impact gehad hebben op het dagdagelijkse leven in de omliggende regio zodat ook van u, een laaggeschoolde vrouw, kan verwacht worden dat u de val van Mosul correct voor uw vlucht zou kunnen situeren. Dit eens te meer gezien u toegang had tot nieuws - uw man keek heel veel naar het nieuws (CGVS 1, p. 26) en uw kinderen naar school gingen tot op de dag van de inval van IS in Bashiqa en Barzan (CGVS 1, p. 14 en 27) - en u zich ook zelf buitenshuis begaf en dus, zij het beperkte, sociale contacten had - u ging zelf soms naar de markt en op bezoek bij uw schoonzus (CGVS 1, p. 11-12). Dat u, via uw echtgenoot, kinderen, mensen op de markt of uw schoonfamilie, aldus nooit iets zou gehoord hebben over de val van Mosul is geenszins aannemelijk. Het enige wat u blijkt te weten, is dat IS op de dag van uw vlucht in Bashiqa en Barzan binnenviel. Maar zelfs over die dag bleek u bitter weinig te kunnen vertellen. De andere inwoners van Mahad zouden knallen van bommen en beschietingen gehoord hebben, maar u niet (CGVS 1, p. 28). U weet dat er gevechten geweest zijn maar weet niet of hierbij al dan niet doden gevallen zijn (CGVS 1, p. 29). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat heel wat mensen tijdens de aanval op Bashiqa en Barzan vermoord werden (zie informatie in blauwe map). U vertelde voorts dat de gevechten in Bashiqa en Barzan op de dag van uw vlucht rond de vroege namiddag begonnen. Echter, volgens internationale rapporten werden de dorpen in de nacht overgenomen (zie info in blauwe map). U legde de oorzaak van uw gebrekkige verklaringen bij de zorg voor uw kinderen: zo was u als vrouw met uw gedachten bij de kinderen en hield u meer van het samen met de kinderen kijken naar kindermaniatiefilms dan naar het nieuws (CGVS 1, p. 26 en 29). Dit is een weinig overtuigende verklaring. Ook al moest u voortdurend voor de kinderen zorgen, is het niet meer dan logisch dat u zich, net vanuit uw zorg en vrees voor de veiligheid van uw kinderen,, eveneens zou interesseren in de oorlogssituatie waarin uw regio zich bevond. Of de Amerikaanse troepen enige rol spelen/speelden in de strijd tegen IS kon u evenmin zeggen (CGVS 1, p. 29). In een zoveelste poging meer te weten te komen over uw recente herkomst werd u gevraagd alles wat u weet over IS in uw regio te vertellen, zoals concrete incidenten of namen van veroverde dorpen. U hield het echter andermaal op algemeen gekende informatie, namelijk dat IS vrouwen tot slavinnen maakt en mannen vermoord en onthoofd (CGVS 1, p. 29).

Zelfs al zou u pas op de dag van uw vlucht voor het eerst en onrechtstreeks in aanraking gekomen zijn met IS, u praatte hierover met bijzonder weinig beleving. U uitgenodigd heel uitgebreid over die dag te praten, hield u het op: 'iedereen was in paniek, iedereen zei: IS komt. We mochten in de bestelwagens van de burens' (CGVS 1, p. 21). Opnieuw gevraagd stap voor stap uit te leggen wat u die dag allemaal gedaan had, merkte u enkel op dat mensen zich tegen de vroege namiddag zorgen begonnen te maken. Gepeild naar de sfeer in de straten, beperkte u zich tot: 'iedereen liep naar de auto's'. Ook over de rit van Mahad naar Zakho was uw beschrijving bijzonder karig. Zelfs nadat u erop werd gewezen tot nog toe erg vage antwoorden gegeven te hebben, vertelde u enkel: Het was heel heel druk, er werd brood en water langs

de weg gegeven (CGVS 1, p. 20-22). Indien u daadwerkelijk omwille van de komst van IS in allerijl met uw gezin uw woonplaats diende te verlaten, kan toch verondersteld worden dat u op een meer doorleefde manier over deze vlucht en de omstandigheden van de rit naar veilig gebied zou kunnen vertellen. Verder heeft u geen idee of de regio ondertussen bevrijd werd (CGVS 1, p. 29). Opnieuw meende u enkel voor uw kinderen te zorgen en zich niet met dergelijke zaken bezig te houden (CGVS 1, p. 29-30). Dat u niet weet of Mahad, Bashiqa en Barzan al dan niet bevrijd zijn, is echter niet geloofwaardig. U zou immers maandenlang in een vluchtelingenkamp in Zakho verbleven hebben samen met duizenden yezidi en koerden uit uw zogenaamde regio van recente herkomst. Dat u niet zelf actief bezig was met het vergaren van informatie en u vooral bekommerde om uw kinderen kan zeker worden aangenomen. Dat de evolutie van de situatie in uw thuisregio niet zou geleefd hebben onder de vluchtelingen en u hier derhalve nooit iets over zou hebben opgevangen, is volstrekt onaannemelijk. Dat u nooit zou bezig geweest zijn met de situatie in uw voormalige woonplaats, en dit om de mogelijkheid in te schatten of / wanneer u de erbarmelijke levenssituatie in de vluchtelingenkampen eventueel achter u kon laten, is evenmin geloofwaardig.

Het CGVS erkent overigens dat u wel degelijk enkele feiten over uw zogenaamde verblijfplaats Mahad kon geven, echter, deze waren onvoldoende om te besluiten dat u recentelijk Mahad verliet. De informatie die u wel kon verschaffen (CGVS 1, p. 6, 12-17), kan immers eenvoudigweg via studie of via derden verkregen zijn en weegt niet op tegen uw onwetendheid over de vele zaken waarover u werd bevraagd en uw weinig doorleefde manier van vertellen. Daartegenover blijkt uw kennis over Koerdistan heel wat ruimer, hetgeen toch zeer opmerkelijk is. Terwijl u bijna geen enkele Centraal-Iraakse stad kon opnoemen, bleek u dit wat betreft Koerdische steden wel te kunnen. Zo noemde u Howler (Erbil), Massif, Bashir, Kubarzan, Dohuk en Zakho (CGVS 1, p. 19). U wist tevens de Koerdische stad Batifa te situeren in het district Guliyen (CGVS 1, p. 5). Gevraagd naar de grensovergang Ibrahim Khalil, wist u hierover overigens te vertellen dat zich daar ook de gevangenis van Zakho en een legerbasis bevinden (CGVS 1, p. 22). Gezien u opgroeide in Zakho, is het logisch dat u dit alles weet. Het toont echter ook aan dat u wel degelijk in staat bent bepaalde plaatsen te situeren en te onthouden. Het blijft dan ook verbazen dat uw kennis over Mahad na een verblijf van meer dan tien jaar nog steeds dermate beperkt zou zijn. Ook uw verklaringen over het vluchtelingenkamp in Zakho waar u maandenlang zou hebben verbleven, konden niet overtuigen. Zo vertelde u onder meer over de registratie, de voedselpakketten en de algemene levensomstandigheden in het kamp (CGVS 1, p. 23). Het is echter evengoed mogelijk dat u uw kennis over het vluchtelingenkamp heeft weten te vergaren als inwoner van Zakho of via uw familie die altijd in Zakho gewoond heeft.

Tot slot kan worden bemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde in september-oktober 2014 omwille van de inval van IS in de naburige dorpjes Bashiqa en Barzan te zijn gevlucht (CGVS vragenlijst, vraag 5). Ook in het verzoekschrift van uw advocaat in het kader van Dublinprocedure – u verkreeg immers de subsidiaire beschermingsstatus in Hongarije - was sprake van een vertrek uit Mahad eind 2014 (zie administratief dossier). Tijdens uw interview op het CGVS gaf u daarentegen aan in augustus 2014 te zijn gevlucht, hetgeen toch erg verschillend is van 'eind 2014' of 'oktober 2014'. Na confrontatie met uw eerdere verklaringen, meende u dat u tijdens het interview op de DVZ te veel geconcentreerd was op het feit dat u uw vingerafdrukken had gegeven in Hongarije (zie gehoorverslag CGVS d.d. 20/04/2017 (CGVS 1), p. 20). Wanneer u vervolgens werd gewezen op de woorden van uw advocaat in zijn motivering aangaande een eventuele terugkeer naar Hongarije, bleek u hiervoor geen duidelijke verklaring te hebben. Gevraagd of u zeker was in augustus 2014 vertrokken te zijn, gezien de verklaringen van uw advocaat, bleek u immers plots niet meer zeker te zijn wanneer u precies vertrok. U bleek zelfs niet meer te weten hoeveel dagen ongeveer na de inval in de nabijgelegen dorpen Bashiqa en Barzan – de rechtstreekse aanleiding voor uw vlucht - u uit Mahad gevlucht zou zijn (zie gehoorverslag CGVS d.d. 15/06/2017 (CGVS 2), p. 17). Het blijft hoe dan ook minstens bevreemdend dat u zowel op de DVZ als bij uw advocaat beweerde eind 2014 uit uw dorp vertrokken te zijn. Ongeacht het feit dat u een laaggeschoolde vrouw bent, kan toch verondersteld worden dat een dergelijk ingrijpende gebeurtenis, i.c. u diende met uw man en vier kinderen voor uw leven te vluchten uit het dorp waar u meer dan tien jaar gewoond zou hebben, in uw geheugen gegrift staat. Dat u zich de precieze datum waarop, of minstens de maand waarin, u vluchtte niet zou herinneren, doet daarom de wenkbrauwen fronsen. Dient hier tot slot nog te worden opgemerkt dat u geen identiteitsdocumenten noch documenten die uw beweerde recente herkomst uit Mahad kunnen aantonen, kon voorleggen wat de reeds bestaande twijfels geenszins ten goede komt. Het voorgelegde document inzake een operatie in Zwitserland spreekt zich immers op geen enkele manier uit doet uw recente herkomst.

Gezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit Mahad, Centraal-Irak, kan u de vluchtelingenstatus noch Bovenstaande elementen laten het CGVS geen ander keuze dan u de vluchtelingenstatus, alsook de subsidiaire beschermingsstatus artikel 48/4, §2, a) en b) te weigeren. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang

zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Irak betreft, dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds ook blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Zo zijn de negen zuidelijke provincie van Irak niet rechtstreeks verwickeld geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Ook de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), ontsnappen grotendeels aan het geweld dat anno 2015-2016 in Centraal-Irak plaatsvindt. Het terreurgeweld in de Koerdische Autonome Regio (KAR) is voorts veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Ook in de provincie Bagdad is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De negen zuidelijke provincies, de vier noordelijke provincies en de provincie Bagdad kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Irak waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u er tijdens het gehoor meermaals op werd gewezen dat het belangrijk was dat u uitgebreid en naar de werkelijkheid zou antwoorden op de vragen (CGVS 1, p. 2 en 16), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en de financiële situatie van u en uw familie in de KAR.

U heeft heel wat familieleden in Zakho en elders in Koerdistan wonen en beschikt aldus over een uitgebreid familiaal netwerk. Uw ouders wonen nog steeds in het ouderlijke huis in Zakho en vier van uw zeven broers wonen en werken in Zakho. Uw zus Asia woont eveneens in Zakho, uw zus Berivan woont

in Dohuk en uw zus Pirus woont in Kashan, een Koerdisch dorp op de grens met Turkije. Toch meende u steevast dat u niet bij uw familie terecht kunt omwille van hun moeilijke economische situatie. Zo stelde u onder meer dat u tijdens uw zes maanden durende verblijf in het vluchtelingenkamp, waar u in erbarmelijke omstandigheden zou hebben geleefd, uw ouders heel weinig bezocht heeft (CGVS 1, p. 23). Gevraagd naar de redenen hiervoor, werd u echter nogal incoherent. Aanvankelijk stelde u dat u niet vaak naar uw ouders mocht gaan van uw man. Hij was een heel moeilijke man en u moest van hem binnen blijven met de kinderen. Hierover doorgevraagd, liet u dan weer vallen dat uw moeder een moeilijke vrouw is. U gevraagd waarom zij niet wilde dat u vaak op bezoek kwam, verklaarde u achtereenvolgens dat uw moeder niet kon stappen, dan weer dat zij de kinderen moeilijk kon verdragen wegens haar gezondheidstoestand en tot slot dat ze arm is en jullie niet zou kunnen onderhouden. Het weinige bezoek was dan toch helemaal niet te wijten aan uw man, bevestigde u uiteindelijk (CGVS 1, p. 24).

Dat uw ouders het financieel te moeilijk hebben omwille van de zorg voor uw zieke broer S.(...), kon evenmin overtuigen dat u helemaal niet bij hen zou terecht kunnen. U wist immers te vertellen dat S.(...) dagelijks medicijnen moet innemen en dat hij heel vaak naar de dokter moet (CGVS 2, p. 5). Hoeveel dit koste en hoe uw vader in staat was dit te betalen, gezien zijn door uw verklaarde slechte economische situatie, kon u opnieuw niet duidelijk maken. Wel wist u dat F.(...), uw broer die in de Verenigde Staten woont, uw ouders heel veel hielp (CGVS 1, p. 7 en 24 en CGVS 2, p. 5). Hoeveel financiële hulp hij gaf, wist u dan weer niet (CGVS 2, p. 5). Dat u enerzijds stelde dat uw ouders het financieel moeilijk hebben, maar dit anderzijds geenszins wist te staven met enige details, kon niet overtuigen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat zij, mits de hulp van F.(...), wel degelijk kunnen instaan voor de zorg van S.(...), hetgeen toch enigszins wijst op enige financiële capaciteit.

U zou ook niet bij uw andere broers terecht kunnen omdat hun echtgenotes uw kinderen niet graag op bezoek krijgen. Gepeild of uw broers u ooit geholpen hebben tijdens uw verblijf in het vluchtelingenkamp, verklaarde u dan weer dat zij zelf geen goed werk hebben en van dag tot dag leefden (CGVS 1, p. 24). Hoewel u schijnt te weten dat uw broers te arm zijn om u te helpen, bleek u echter allerm minst te kunnen uitweiden over hun economische situatie. Zo wist u wel dat S.(...) fotograaf is voor huwelijksfeesten maar kon u niet zeggen of hij voldoende verdiende om zijn gezin van eten en drinken te voorzien (CGVS 2, p. 6). U wist dat N.(...) en H.(...) als arbeiders werkten maar kon niet zeggen in welke sector zij tewerkgesteld waren (CGVS 2, p. 6-7). Eens in België zou u uw moeder immers geen enkele keer gevraagd hebben naar de huidige situatie van uw broers, noch zou uw moeder daarover ooit iets gezegd hebben (CGVS 2, p. 4). U kon derhalve geen uitspraken doen over hoe het hedentendage met uw broers gaat. Hoe u dan wél kon weten dat zij te arm zijn om u (tijdelijk) te onderhouden, is opmerkelijk. U legde hieromtrent uit dat u dit elke keer hoorde van uw moeder toen u nog in Irak verbleef (CGVS 2, p. 8). Het is toch erg twijfelachtig dat u niet zou weten wat voor werk uw broers doen terwijl uw moeder u in Irak elke keer sprak over hoe slecht het met hen ging. Evenzeer is het bedenkelijk dat u wel op de hoogte was van hun economische situatie wanneer u nog in Irak was, maar daarover nu in het hele geen informatie meer zou krijgen/vragen.

Bleek overigens dat u uw familie ook zelf nooit om hulp heeft gevraagd. U legde opnieuw uit dat zij arm zijn en u niet kunnen helpen (CGVS 1, p. 30). Bij uw zus in Dohuk zou u evenmin terecht kunnen omdat zij al vijf kinderen heeft. Ook aan haar zou u nooit om hulp of tijdelijk onderdak gevraagd hebben (CGVS 1, p. 31). Dat u het erop zou wagen om met uw vier kinderen illegaal het land te verlaten en de gevaarlijke reis naar België te ondernemen zonder ook maar één keer uw familie om hulp te hebben gevraagd, is weinig geloofwaardig. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat, gezien u de vraag om hulp of onderdak nooit gesteld heeft, de door u aangehaalde redenen waarom u mogelijkerwijs niet bij uw familie zou terechtkunnen louter hypothetische beweringen zijn. De bewering dat uw familie te arm is om u minstens tijdelijk onderdak of enige andere vorm van ondersteuning te bieden, wist u derhalve geenszins hard te maken.

Het gebrek aan interesse vanwege uw familie om u te helpen, lijkt ook niet te stroken met de wijze waarop u het land verliet. Zo vertelde u dat u uw familie niet heeft gezegd dat u het land zou verlaten en lichtte u hen pas in eens u in Zwitserland aankwam, dit om hen geen verdriet te bezorgen (CGVS 2, p. 4). Verder bleek dat wanneer u uw moeder in België hoort, zij u vertelt dat zij u mist (CGVS 2, p. 3). Uit bovenstaande, noch uit uw overige verklaringen in één van de twee gehoren op het CGVS valt af te leiden dat uw relatie met uw familie dermate slecht zou zijn dat zij u niet zou willen helpen.

Dat u op dit moment geen contact met uw moeder heeft, wijst er evenmin op dat uw familie u niet zou opvangen. U verklaarde immers dat het weinige contact te wijten is aan uw huidige situatie hier in België. Het OCMW waar u internet kunt gebruiken, is immers te ver van uw woonplaats en u heeft het druk met de zorg voor uw kinderen (CGVS 2, p. 3). Bovendien heeft u momenteel geen zin om met iemand te praten en doet u derhalve geen poging om hen te contacteren (CGVS 2, p. 3). Echter, zelfs toen u wel nog in contact stond met uw moeder, zou u niet geweten hebben hoe het met uw familie in Zakho ging. Jullie praatten immers enkel over uw situatie in België. Het enige wat uw moeder zou gezegd hebben, is

dat het leven heel duur is geworden (CGVS 2, p. 4). Uiteraard kan dit niet als argument gelden voor het feit dat u niet terecht zou kunnen bij uw familie.

Naast uw sterk familiaal netwerk dient er verder op gewezen te worden dat u pas na uw huwelijk in 2003 Zakho zou hebben verlaten, en dus tot uw 29ste in Zakho gewoond heeft. Bovendien heeft u in Zakho school gelopen en spreekt u aldus vlot de omgangstaal. Er mag dan ook verondersteld worden dat u de stad door en door kent. Bovendien blijkt dat u zonder hulp van uw man van Turkije naar België wist te reizen en zich, met uw kinderen, in een vreemde gemeenschap wist te vestigen, dit zonder enige kennis van de taal. Het valt derhalve redelijkerwijs aan te nemen dat, in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst, u zich evenzeer zou weten te vestigen in uw regio van herkomst waar u, gesteund door uw familie, uw leven zou kunnen heropbouwen en in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de financiële situatie van uw familie en hun welwillendheid u te helpen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk financieel netwerk waarop u in Irak kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Irak, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Irak in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Wat betreft uw man dient het volgende te worden opgemerkt. Volgens uw verklaringen zou hij u een maand voor het eerste gehoor (d.d. 20/04/2017) gezegd hebben naar België te komen. Sindsdien kunt u hem niet meer bereiken. Blijkt echter dat u zelf nog geen pogingen ondernomen heeft om contact te zoeken. Hij heeft u sindsdien gewoon niet meer gebeld en u wachtte tot hij u belde (CGVS 2, p. 8). Gevraagd of u geprobeerd heeft om het nummer waarmee hij u altijd belde, terug te bellen, verwees u naar het feit dat u niet kunt lezen of schrijven. Dient echter benadrukt te worden dat u wel degelijk enkele jaren naar school bent gegaan (CGVS 1, p. 3-4) en dus wel iet of wat heeft leren lezen. Bovendien weet u wel gebruik te maken van het wifin netwerk in het OCMW en contacteert u uw moeder telkens via viber, een app die u via uw gsm dient te hanteren (CGVS 2, p. 3). Dat u niet zou weten hoe u iemand die u gebeld heeft, moet terugbellen, is aldus niet geloofwaardig. Zelfs al zou u niet weten hoe u iemand moet terugbellen, bleek u evenmin de hulp van anderen te hebben ingeroepen. U verwees hierbij enkel naar de Arabieren en Afghanen in het opvangcentrum waar u geen contact mee heeft. Uw kinderen zouden evenmin weten hoe met een gsm om te springen en u dus niet kunnen helpen. Dat uw kinderen van 12-13 jaar dit niet zouden weten terwijl zij zowel in Irak als in België naar school gingen, is weinig waarschijnlijk (CGVS 2, p. 8-9). Hoe dan ook, u kon uiteraard ook de hulp inroepen van bijvoorbeeld uw sociaal assistent of iemand van het OCMW waar u vaak kwam voor de internetverbinding. Dat u, in geval uw man werkelijk vermist zou zijn, zelf geen enkele poging heeft ondernomen om uw man te contacteren, doet erg de wenkbrauwen fronsen. Er kan dan ook getwijfeld worden aan de beweerde plotse verdwijning van uw echtgenoot.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uit de gegevens waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Hongaarse autoriteiten u de subsidiaire beschermingsstatus hebben toegekend. Het feit dat Hongarije u een internationaal beschermingsstatuut heeft toegekend houdt evenwel niet in dat het CGVS u ipso facto en zonder enig ander individueel onderzoek op zijn beurt de subsidiaire beschermingsstatus dient toe te kennen, te meer daar uit het geheel van bovenstaande vaststellingen juist blijkt dat u geen zicht biedt op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België, en u doelbewust getracht heeft diverse Europese asielinstanties te misleiden, en dit nadat de Hongaarse autoriteiten u reeds de status van subsidiair beschermde had toegekend.

Tot slot kan u er nog worden op gewezen dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, zijnde een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatsecretaris er op dat u in Hongarije de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster levert kritiek op de overweging uit de bestreden beslissing dat zij niet zou hebben voldaan aan de op haar rustende medewerkingsplicht zoals omschreven in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU. In haar eerste middel bevestigt verzoekster dat zij wel degelijk tot haar vertrek uit Irak in Mahad heeft gewoond. Hierbij brengt verzoekster in herinnering dat zij zeer laaggeschoold is (quasi-analfabeet) en in een omgeving leefde waar zij dom werd gehouden en het haar niet werd toegelaten alleen het huis te verlaten. Verzoekster citeert een uittreksel uit het gehoorverslag en stelt dat de dingen die zij kan vertellen enkel betrekking hebben op haar directe omgeving, zoals de groenten die op de boerderij werden gekweekt. Volgens verzoekster kan niet worden besloten dat zij niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht omdat zij er, binnen haar mogelijkheden, alles aan gedaan heeft om duidelijkheid te scheppen. Verzoekster beweert dat het, om een correct beeld te krijgen van verzoeksters nood aan bescherming, belangrijk is dat haar echtgenoot wordt gehoord omdat zij voor alles op haar echtgenoot steunt.

In een tweede middel voert verzoekster wederom de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster beweert dat zij wel degelijk voldoet aan de criteria van de vluchtelingenstatus. Er wordt verzoekster verweten, zo oppert zij, dat zij gelogen zou hebben over haar herkomst, maar zij blijft bij haar relaas dat zij Mahad verliet op 21 augustus 2014. Verzoekster herhaalt dat er veel te weinig rekening werd gehouden met haar profiel, waarbij zij sinds haar huwelijk extreem weinig bewegingsvrijheid had en dat zij louter instond voor het huishouden en de opvoeding van de kinderen en zij dus geen contacten met de buitenwereld kon onderhouden. Naast die enorme beslotenheid gaf verzoekster ook haar ongeletterdheid aan als reden waarom zij nauwelijks contact kon onderhouden met haar familie. De ongeletterdheid van verzoekster heeft haar oorzaak in de historische achterstand die in Koerdistan door de onderdrukking van de cultuur werd opgelopen.

Verzoekster stipt aan dat met haar beperkte intellectuele vermogens onvoldoende rekening werd gehouden. Indien men ervan zou uitgaan dat verzoekster in de Koerdische Autonome Regio (hierna: KAR) zou hebben verbleven zou dit veronderstellen dat verzoekster de antwoorden zou hebben ingestudeerd, waartoe zij niet in staat is. Uit het feit dat zij een mondje Arabisch praat, kan worden afgeleid, zo meent verzoekster, dat zij uit Ninewa afkomstig is aangezien zij daar Arabische programma's op de TV kon ontvangen waardoor ze de taal oppikte.

Bovendien stelt verzoekster dat zij zich in België compleet onbeholpen heeft gevoeld en dat zij tijdens het gehoor blokkeerde. Zij wijst erop dat haar echtgenoot op 31 augustus 2017 in België is toegekomen en dat het onmogelijk is om een correct beeld te krijgen van de situatie zonder dat hij werd gehoord. Verzoekster stelt dat het terugsturen van haar dossier zich opdringt opdat haar asielaanvraag en deze van haar echtgenoot grondig behandeld zouden kunnen worden.

Als deel van de Koerdische minderheid in Ninewa meent zij te behoren tot een risicogroep, hetgeen zij tracht te staven aan de hand van een uittreksel uit de beleidsnota inzake Irak van het CGVS van 2015 die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt.

In haar tweede middel poneert verzoekster dat zij gevlucht is voor de opkomst van IS en dat de gruweldaden van IS tegenover de Koerdische bevolking alom gekend zijn waarvoor zij de bescherming van de Iraakse overheid niet kan inroepen.

In een derde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4, §2, c) en 48/5, §3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster wijst op de verplichting voor de verwerende partij om in volatiele situaties de actuele veiligheidssituatie te beoordelen. Ook bij de beoordeling van een vestigingsalternatief, zoals bedoeld in artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land, onder andere wat de mensenrechten betreft, en met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene. Ook moet worden nagekeken of redelijkerwijs kan worden verwacht dat men zich in het desbetreffende deel kan vestigen. Verzoekster wijst erop dat zij afkomstig is uit Mahad in de provincie Ninewa, een regio die zich in de schaduw van de oorlog in Mosul bevindt. Verzoekster wijst erop dat in de beslissing wordt gesteld dat verzoekster onvoldoende heeft aangetoond afkomstig te zijn uit Mahad en dat een intern vluchtalternatief in Zakho voorhanden is. Verzoekster stelt echter in haar middel dat zij, hoewel haar ouders afkomstig zijn uit Zakho, zij daar op heden niet terecht kan omdat er binnen haar familie de sterke traditie leeft dat een vrouw, wanneer zij trouwt, haar familie achterlaat en lid wordt van de familie van haar echtgenoot. De familie van haar echtgenoot kan volgens verzoekster niet meer terugkeren naar hun dorp aan de grens met Turkije omwille van een stammenconflict. Van verzoekster kan niet worden verwacht dat zij zich ergens vestigt zonder haar echtgenoot en verzoekster is van oordeel dat haar echtgenoot hierover minstens dient te worden gehoord.

In een vierde middel voert verzoekster wederom de schending aan van de artikelen 48/4, §2, c) en 48/5, §3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster wijst erop dat de politieke situatie in Koerdistan zeer volatiel is, waarbij zij verwijst naar landeninformatie. Daarnaast zijn er in Koerdistan economische moeilijkheden en werd een referendum aangekondigd. Volgens verzoekster dient men terdege rekening te houden met de enorme instabiliteit die de regio kenmerkt, gelet op een mogelijke interventie van Turkije, een mogelijke onafhankelijkheidsverklaring van Koerdistan, een tegenactie van de sjiiitische militieën, enz. Verzoekster besluit dat zij wel degelijk een risico loopt bij een terugkeer naar Zakho.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Aan haar verzoekschrift voegt verzoekster als bijlagen een aanmeldingsdocument van haar beweerde echtgenoot toe (Verzoekschrift, stuk 3) en landeninformatie betreffende Irak en Koerdistan (Verzoekschrift, stukken 4-12).

2.2.2. De verwerende partij maakt een nota met opmerkingen op en voegt hieraan de COI Focus betreffende de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR) toe van 18 augustus 2017 en de COI Focus Irak betreffende de bereikbaarheid van Noord-Irak via het luchtverkeer van 27 maart 2015 (Nota met opmerkingen, bijlagen).

2.2.3. Verzoekster maakt middels een aanvullende nota van 28 maart 2018 bijkomende stukken over aan de Raad, met name de beslissing van de commissaris-generaal van 28 februari 2018 waarbij aan verzoeksters beweerde echtgenoot de subsidiaire bescherming werd toegekend, een kopie van het wachtregister en een beslissing van Fedasil tot overplaatsing van het gezin naar het LOI van Assenede (Aanvullende nota, bijlagen 13-15).

2.2.4. De verwerende partij maakt middels een aanvullende nota van 30 maart 2018 de COI Focus *“De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio”* van 14 maart 2018 en de COI Focus *“De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht”* van 20 oktober 2017 over.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, die uitdrukkelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslagen vermeldt, wordt gesteld dat verzoekster niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking met betrekking tot haar plaatsen van eerder verblijf.

De commissaris-generaal stelde vast dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters verklaringen betreffende haar verblijf in het dorp Mahad in de provincie Ninewa, hetgeen doorslaggevend is voor de beoordeling van haar behoefte aan internationale bescherming.

In de beslissing wordt gewezen op de uiterst vage beschrijving die verzoekster gaf van het dorp waar ze gedurende 10 jaar zou hebben gewoond: zij beweert dat de wijken en de straten geen naam dragen en zij kan niet zeggen in welke richting de hoofdstraat loopt. Verzoekster bleek evenmin duidelijk te kunnen meedelen hoe zij van haar huis naar het centrum moest gaan en wist niet waar het voetbalplein, het gemeentehuis of het park gelegen waren. De commissaris-generaal stelde vast dat er volgens verzoekster geen bedrijven of industrieën waren. Verzoekster wist blijkbaar dat er veel yezidi wonen in Mahad, maar wist niet of er gebedsplaatsen voor yezidi waren. Hoewel verzoekster in staat bleek enkele dorpen op te sommen, bleek zij niet in staat naburige dorpen te situeren.

De commissaris-generaal acht de beperkte kennis van verzoekster over het dorp waar zij 10 jaar zou hebben gewoond opmerkelijk omdat zij er, ongeacht haar lage scholingsgraad, niet in geslaagd is een aantal elementen vanuit haar eigen beleving te beschrijven, hoewel zij verklaarde dat zij naar de markt ging, dat zij haar schoonzus bezocht, dat haar man in de naburige dorpen werkte, dat haar kinderen er school liepen en dat zij om de twee à drie maanden naar Zakho reisde. Daarnaast stelde de commissaris-generaal vast dat verzoekster bijzonder weinig concreets kon aangeven over de veranderingen die het dorp doormaakte gedurende de 10 jaar dat zij er had verbleven, hoewel er in het post-Saddam tijdperk voor een Koerdisch gezin in een dorp in Centraal-Irak ongetwijfeld bepaalde aspecten wijzigden. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing aangehaald dat verzoekster uiterst vaag bleef over de aanwezigheid van IS in het dorp aangezien zij niet kon aangeven sinds wanneer IS zich in haar dorp bevond en zelfs niet kon aangeven of Mosul reeds gevallen was of niet toen zij vluchtte. Ook haar verklaringen over de aanval op de dorpen Bashiqa en Barzan bleken weinig overtuigend. Verzoekster stelde dat zij in allerijl het dorp diende te verlaten omwille van de komst van IS, maar haar beschrijving van het vertrek komt weinig doorleefd over. In de beslissing wordt ook gewezen op het feit dat verzoekster niet weet of Mahad, Bashiqa en Barzan al bevrijd zijn, hoewel zij beweerde gedurende maanden in een vluchtelingenkamp in Zakho te hebben verbleven, waar deze informatie ongetwijfeld moet hebben gecirculeerd.

De informatie die verzoekster wel kon verschaffen over Mahad kon eenvoudig via studie of via derden worden verkregen, zo merkt de commissaris-generaal op. De kennis van verzoekster over Koerdistan bleek heel wat ruimer aangezien zij steden kon opsommen en situeren en enkele locaties in Zakho kon meedelen.

Tot slot stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster uiteenlopende verklaringen aflegt betreffende het moment waarop zij uit Mahad zou zijn vertrokken en dat zij geen enkel document neerlegt dat haar recente herkomst uit Mahad zou kunnen aantonen.

Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoeksters recente herkomst uit Mahad, Centraal Irak, komt zij volgens de commissaris-generaal niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aangaande de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er geen nood is aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen reëel risico op ernstige schade bestaat en er redelijkerwijze kan worden verwacht dat de asielzoeker aldaar verblijft.

De commissaris-generaal wijst erop dat verzoekster heel wat familieleden heeft in Zakho en elders in Koerdistan. Verzoekster beweerde dat zij niet bij haar familie terecht kon omwille van de moeilijke economische situatie, maar zij bleek de beweerde financieel moeilijke situatie van haar ouders of de overige leden van de familie geenszins te kunnen staven. Het komt dan ook weinig geloofwaardig over dat verzoekster een reis naar België zou ondernemen zonder gevraagd te hebben of zij niet door haar familie geholpen zou kunnen worden. Er wordt ook aangestipt dat verzoekster slechts na haar huwelijk Zakho zou hebben verlaten en dus tot 29-jarige leeftijd in Zakho heeft gewoond. Ze heeft in Zakho school gelopen en kent de stad door en door. Verzoekster is zonder haar beweerde echtgenoot, maar met haar kinderen, via Turkije naar België gereisd. Er wordt besloten dat aan verzoekster, omwille van het feit dat zij de ware toedracht verzwijgt, de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Betreffende haar beweerde echtgenoot wordt opgemerkt dat verzoekster verklaarde dat hij verdwenen zou zijn. Nochtans blijkt dat zij elke poging achterwege liet om eventueel met hulp van derden haar echtgenoot te bereiken, hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen.

Het enkele gegeven dat verzoekster in Hongarije de subsidiaire bescherming kreeg toegekend, betekent niet dat het CGVS deze beschermingsstatus zonder enig onderzoek zou moeten toekennen.

Tot slot wijst de commissaris-generaal erop dat verzoekster met het oog op het verkrijgen van een verblijfsmachtiging voor medische redenen gebruik dient te maken van de daartoe geëigende procedure.

2.5.2. De vier door verzoekster aangevoerde middelen worden hieronder omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

2.5.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5.5. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU bepaalt het volgende:

“Beoordeling van feiten en omstandigheden

1. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

2. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade blootgesteld is dan wel blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen;

d) de vraag of zijn activiteiten, sedert hij zijn land heeft verlaten, uitsluitend ten doel hadden de nodige voorwaarden te scheppen om een verzoek om internationale bescherming te kunnen indienen, teneinde

na te gaan of de betrokkene, in geval van terugkeer naar dat land, door die activiteiten aan vervolging of ernstige schade zou worden blootgesteld;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waar hij zich op zijn staatsburgerschap kan beroepen.”

2.5.6. Het kernpunt uit de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gedurende de 10 jaren die aan haar vertrek voorafgingen in Mahad heeft verbleven. Verzoekster beweert echter in haar middelen dat zij wel degelijk heeft voldaan aan de op haar rustende medewerkingsplicht en bevestigt dat zij tot aan haar vertrek uit Irak in Mahad heeft gewoond.

2.5.7. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster geboren is in Zakho in de provincie Dohuk uit ouders die eveneens uit Dohuk afkomstig zijn (AD, stuk 26, Verklaring DVZ, 21 februari 2017, persoonsgegevens). Verzoekster beweerde echter van 2003 tot 2015 (*sic*) in Mahad in het district Sheikhan in de provincie Mosul (Ninewa) te hebben gewoond (*Ibid.*). Verzoekster opperde dat zij in hoofdzaak naar België kwam om de toekomst van haar kinderen te verzekeren (AD, stuk 26, Vragenlijst CGVS, 14 maart 2017, vraag 4) en stelde dat de terreurbeweging Daesh “in september of oktober 2014” binnengevallen was in de gemeentes Bashiqa en Barzan nabij Mahad waardoor zij op de vlucht sloegen (*Ibid.*, vraag 5).

2.5.8. De Raad stelt vast dat verzoekster zonder enig identiteitsdocument een asielaanvraag indiende (AD, stuk 28, bijlage 26) en op 20 april 2017 een document neerlegde dat betrekking heeft op een medische ingreep die zij in oktober 2015 in Zwitserland onderging (AD, stuk 24, Documenten). Verzoekster legde geen enkel document neer betreffende haar identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat of plaatsen van eerder verblijf. Haar beweerde echtgenoot had zich in het kader van zijn procedure bediend van valse nationaliteitsbewijzen, ook op naam van verzoekster, die Sheikhan als haar geboorteplaats aanduiden (Aanvullende nota verzoekster, stuk 13, beslissing ‘echtgenoot’, p. 3), hetgeen erop lijkt te wijzen dat de informatie die verzoekster over haar *personalia* verstrekt, weinig betrouwbaar is.

2.5.9. Aangezien verzoekster geen enkel stavingsstuk aanleverde dat toelaat haar verblijfshistoriek te verifiëren en er dus geen enkel begin van bewijs voorligt betreffende de “plaatsen van eerder verblijf”, dient op grond van haar verklaringen te worden nagegaan of verzoekster daadwerkelijk in Mahad in de provincie Ninewa zou hebben verbleven vanaf 2003 tot aan haar vertrek in 2014.

2.5.10. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij bijzonder vaag blijft over het dorp waar zij beweert meer dan 10 jaar te hebben gewoond, zelfs indien enkel rekening wordt gehouden met de elementen die betrekking hebben op haar onmiddellijke leefomgeving. Op de vraag om het dorp te beschrijven antwoordde verzoekster laconiek: “Je hebt er van alles” (AD, stuk 13, gehoorverslag CGVS I, 20 april 2017, p. 13). De Raad stelt vast dat de kinderen van verzoekster allen geboren zouden zijn in het ziekenhuis in Mahad, maar zij blijkt de route van bij haar thuis naar het ziekenhuis niet adequaat te kunnen beschrijven (*Ibid.*, p. 6). Verzoekster beweert in de ‘*souk*’ van Mahad naar de markt te zijn geweest en daar kleren, kinderklaren en groenten te hebben gekocht (*Ibid.*, p. 12) en zou haar schoonzus hebben bezocht die op een boerderij in de buurt woonde (*Ibid.*, p. 16), waaruit blijkt dat zij wel degelijk buitenkwam en waardoor een minimale kennis over het dorp mag worden verwacht. Nochtans kan verzoekster geen enkele deugdelijke beschrijving geven van de straten of de verkeersassen in Mahad (*Ibid.*, p. 6). Zij kan het voetbalplein en het park in Mahad absoluut niet situeren en kan evenmin de school situeren waar haar kinderen school liepen (*Ibid.*, p. 14-15). Verzoekster stelt dat er in Mahad moslims en yezidi zijn, waarbij de moslims volgens haar een minderheid vormen, maar zij blijkt niet te weten of er voor de yezidi gebedsplaatsen zijn (*Ibid.*, p. 15). Ze bleek ook niet op de hoogte van wie er voor de komst van IS aan de macht was in Mahad (*ibid.*, p. 20). Verzoekster slaagde er niet in de steden Sheikhan (hoofdplaats van het district) (*Ibid.*, p. 13), Mosul of Bagdad (*Ibid.*, p. 19) te situeren ten opzichte van Mahad. Nochtans beweerde verzoekster minstens éénmaal per trimester van Mahad naar Zakho te reizen (*Ibid.*, p. 19), zodat zij wellicht toch enige notie zou moeten hebben van de omgeving van het dorp. Zij kan weliswaar enkele dorpen opsommen (*Ibid.*, p. 17), maar zij blijkt het dorp ‘Betnar’, dat volgens de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd vlakbij Mahad ligt, niet te kennen (AD, stuk 25, Landeninformatie, kaart Mahad, Wikimapia). Verzoekster beweert tenslotte in haar dorp geen Amerikaanse troepen te hebben gezien en stelde dat deze in Massif gestationeerd waren, maar ook dit kon ze niet situeren (*Ibid.*, p. 14).

2.5.11. De Raad merkt op dat de verklaringen van verzoekster dermate vaag zijn dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering daadwerkelijk in Mahad te hebben gewoond. Uit verzoeksters verklaringen blijkt wel dat zij minstens af en toe buitenkwam en zelfs regelmatig het traject tussen Mahad

en Zakho heeft afgelegd waardoor redelijkerwijs een zekere kennis over Mahad en de omgeving mag worden verwacht. Verzoekster toont niet aan op welke wijze uit haar verklaringen over de boerderij en de gewassen die werden gekweekt, die zij in haar middel citeert, kan worden afgeleid dat zij specifiek uit Mahad afkomstig zou zijn, omdat deze stereotiepe beschrijving van toepassing kan zijn op elk agrarisch gebied in het Midden-Oosten.

2.5.12. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij quasi-analfabeet is en dat het haar niet werd toegelaten het huis te verlaten. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster zichzelf niet als analfabeet beschouwt en dat zij had meegedeeld dat zij tot de derde graad van de lagere school naar school was geweest (AD, stuk 26, Verklaring DVZ, 21 februari 2017, persoonsgegevens). Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekster naast Badini tevens wat Arabisch beheerst (AD, stuk 13, gehoorverslag CGVS I, 20 april 2017, p. 11-12), hetgeen er toch op wijst dat zij enigermate geëmancipeerd is en over adequate intellectuele vermogens beschikt. Een aantal vragen werden tijdens het gehoor in het Arabisch gesteld en beantwoord. Indien verzoekster haar kennis van het Arabisch werkelijk enkel via de televisie heeft opgepikt, zoals zij beweert, getuigt dit zelfs van eerder sterke cognitieve vermogens. Verzoekster toont overigens niet aan dat in Irak enkel in de provincie Ninewa Arabische televisieprogramma's worden uitgezonden, zodat het feit dat zij de Arabische taal via de televisie zou hebben opgepikt, geen indicatie vormt voor haar beweerde verblijf in Centraal-Irak. Verzoekster kan bezwaarlijk de culturele onderdrukking van de Koerdische gemeenschap en de hoge graad van analfabetisme onder de Koerden (Verzoekschrift, bijlagen 10 en 11) aangrijpen om haar vage verklaringen over het dorp waar zij meer dan een decennium zou hebben gewoond te rechtvaardigen. Uit niets blijkt immers dat het omwille van een gebrek aan scholing of alfabetisering onmogelijk zou zijn om naar aanleiding van de eenvoudige vragen van de *protection officer* een doorleefde beschrijving te geven van het dorp waar zij beweert gewoond te hebben. Samen met de commissaris-generaal merkt de Raad op dat verzoekster wel vlot kan antwoorden op de vragen die betrekking hebben op Zakho en de KAR, waardoor zij haar voorgehouden profiel niet kan inroepen als vergoelijking voor haar lacunaire kennis.

2.5.13. Er kan niet worden ingezien waarom het horen van verzoeksters beweerde echtgenoot meer duidelijkheid zou kunnen scheppen betreffende de plaatsen waar zij zou hebben verbleven. Uit de gehoorverslagen kan geenszins worden opgemaakt dat verzoekster zich onbeholpen zou hebben gevoeld of geblokkeerd zou zijn, zoals zij in haar middel beweert. Verzoekster is trouwens blijkens haar verklaringen met haar kinderen op eigen houtje vanuit Turkije naar België gereisd omdat de smokkelaar mannen en vrouwen gescheiden liet reizen (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 15 juni 2017, p. 9), hetgeen een aanduiding vormt van verregaande zelfredzaamheid. In haar verzoekschrift lijkt zij haar zelfredzaamheid te willen minimaliseren.

2.5.14. Uit de beslissing die ten aanzien van verzoeksters beweerde echtgenoot werd genomen (Aanvullende nota verzoekster, stuk 13) blijkt dat deze geboren is in Mahad en dus, in tegenstelling tot verzoekster, oorspronkelijk afkomstig is uit de provincie Ninewa, waardoor hij wellicht meer doorleefde verklaringen kan afleggen over zijn geboortedorp. Elk verzoek om internationale bescherming dient echter op zijn eigen merites te worden beoordeeld, zoals de commissaris-generaal terecht stelt in zijn nota met opmerkingen.

2.5.15. Verzoekster voert onder andere de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In artikel 48/3, §1 wordt bepaald dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.16. Voor zover de Koerdische minderheid in de provincie Ninewa kan beschouwd worden als een risicogroep, dient te worden benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om concreet aannemelijk te maken dat zij deel uitmaakt van deze groep, waar zij geenszins in geslaagd is. Bijgevolg kan zij de beleidsnota inzake Irak van het CGVS van 3 september 2015, die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, stuk 12) niet aanwenden om haar relaas kracht bij te zetten.

2.5.17. In haar verzoekschrift bevestigt verzoekster 'heel duidelijk' dat zij op 21 augustus 2014 Mahad heeft verlaten. De Raad wijst er echter op dat verzoekster haar vertrek uit Mahad aanvankelijk koppelde aan de aanval van IS op Bashiqa en Barzan die zij *“in september of oktober 2014”* situeerde (AD, stuk 26,

Vragenlijst CGVS, 14 maart 2017, vraag 5). Wat er ook van zij, de verklaringen van verzoekster over het zomeroffensief van IS in 2014, dat de aanleiding zou zijn voor haar vertrek (zie AD, stuk 25, Landeninformatie, Mass exodus from Iraqi towns and cities, Iraq Business News, 8 augustus 2014), dienen als bijzonder vaag te worden bestempeld. Zo blijkt verzoekster niet duidelijk te kunnen aangeven vanaf wanneer IS in haar regio zat, vanuit welke richting zij kwamen, noch of IS ten tijde van haar gehoor in 2017 al dan niet nog steeds in de buurt was (AD, stuk 13, gehoorverslag CGVS I, 20 april 2017, p. 26-27; p. 29). Verzoekster bleek evenmin te weten of de stad Mosul reeds was gevallen op het moment dat IS in Mahad zou zijn aangekomen (*Ibid.*, p. 26). Verzoekster beweert dat andere inwoners knallen van bommen en beschietingen hebben gehoord, maar dat zij zelf niets gehoord had (*Ibid.*, p. 28), hetgeen uiterst bevreemdend overkomt. Tevens bleek verzoekster geen duidelijkheid te kunnen verschaffen over de partijen die betrokken waren in de gevechten (*Ibid.*, p. 29). Hoewel verzoekster initieel haar vertrek koppelde aan de aanval op Bashiqa, blijkt dat zij niets over deze stad weet en dat zij niet op de hoogte is van de bevrijding ervan (*Ibid.*, p. 29), terwijl toch mag worden verwacht dat iemand van Koerdische origine minimaal op de hoogte is van de evolutie van de posities van IS in de streek die grenst aan de KAR. Uit de verklaringen van verzoekster kan bezwaarlijk worden geconcludeerd dat zij gevlucht zou zijn voor de opkomst van IS, zoals zij aanvankelijk verklaarde en thans in haar middel herhaalt.

2.5.18. Aangezien verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat zij effectief in Mahad verbleef ten tijde van het zomeroffensief van IS in Centraal-Irak in 2014, is haar vrees voor vervolging kennelijk ongegrond en komt zij niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5.19. Luidens het door verzoekster in haar derde en vierde middel geschonden geachte artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt de subsidiaire bescherming toegekend indien aannemelijk wordt gemaakt dat de betrokkene een reëel risico loopt op ernstige schade bestaande uit een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

2.5.20. Verzoekster gaf aan in Zakho in de provincie Dohuk in de KAR geboren te zijn en aldaar minstens tot 29-jarige leeftijd te hebben verbleven (AD, stuk 26, Verklaring DVZ, 21 februari 2017, persoonsgegevens). Vermits haar beweerde verblijf in Centraal-Irak volstrekt ongeloofwaardig werd bevonden, komt het passend voor met het oog op de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet de actuele veiligheidssituatie in de KAR in ogenschouw te nemen. Door in haar verzoekschrift nogmaals haar ongestaafde bewering te herhalen dat zij afkomstig is uit Mahad in de provincie Ninewa dat zich vlakbij Mosul bevindt, kan verzoekster niet overtuigen dat de beoordeling in functie van een andere regio zou moeten gebeuren.

2.5.21. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het beweerde verblijf van verzoekster in Centraal-Irak, en de vaststelling dat verzoekster afkomstig is uit de provincie Dohuk in de KAR, beschouwt de Raad de overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende het intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet als overtollige motieven. De overwegingen aangaande het redelijk karakter van dit intern vestigingsalternatief hebben geen invloed op de conclusie betreffende de behoefte aan subsidiaire bescherming, waardoor de Raad deze overwegingen, die in de nota met opmerkingen trouwens worden genuanceerd op grond van het devolutief karakter van het beroep buiten beschouwing laat. De Raad stelt vast dat de provincie Dohuk in de KAR als regio van herkomst van verzoekster dient te worden beschouwd, waardoor er geen reden is om nader te onderzoeken of zij aldaar als ‘hervestigde’ over een familiaal netwerk kan beschikken en in een aanvaardbare socio-economische situatie zal belanden. Bijgevolg kan de kritiek van verzoekster op deze overwegingen niet tot een andere conclusie aanleiding geven. Voor zover verzoekster in haar middel poneert dat zij door haar huwelijk familie is geworden van haar beweerde echtgenoot en dat deze omwille van een stammenconflict niet meer naar de grensregio met Turkije kan terugkeren, merkt de Raad op dat er geen enkel bewijs voorligt dat verzoekster effectief met deze man is gehuwd.

2.5.22. Betreffende de veiligheidssituatie in Koerdistan heeft verzoekster bij haar verzoekschrift landeninformatie aangebracht over het referendum dat in Koerdistan werd aangekondigd in september 2017 (Verzoekschrift, bijlagen 4-9).

2.5.23. De landeninformatie die de verwerende partij middels haar aanvullende nota van 30 maart 2018 heeft aangeleverd is van veel recentere datum dan de bijlagen bij het verzoekschrift. Zoals verzoekster terecht stelt dient bij de beoordeling rekening te worden gehouden met de actuele toestand. Uit deze recente landeninformatie blijkt dat de KAR in de nasleep van het door verzoekster aangekondigde

referendum in een zware politieke en economische crisis belandde, maar dat het aantal geweldsincidenten en bijgevolg het aantal burgerslachtoffers in de KAR eerder laag bleef (Aanvullende nota CGVS, COI Focus Irak De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio, 14 maart 2018, p. 7-9). Voorts blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja significant stabiel is dan deze in Centraal-Irak. Het terreurgeweld komt er veel minder voor dan elders in Irak en de zeldzame aanslagen in de KAR werden voornamelijk gepleegd tegen overheid en veiligheidsdiensten (*Ibid.*, p. 14). Sedert juli 2015 kwam een einde aan de wapenstilstand tussen Turkije en de PKK waardoor het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uitvoert op PKK-doelwitten. Het aantal burgerslachtoffers blijft hierbij echter beperkt. Ook de aanvallen vanuit Iran tegen de Koerdische rebellen werden sinds juni 2016 hervat, maar ook deze aanvallen gaven geen aanleiding tot meldingen van burgerdoden. Specifiek met betrekking tot de provincie Dohuk, waarvan verzoekster afkomstig is, blijkt dat er sedert begin 2017 tot nu geen burgerdoden te betreuren waren (*Ibid.*, p. 9). Tevens blijkt dat de KAR zowel via de weg als via de luchthavens van Erbil en Suleymaniyah door middel van interne vluchten bereikbaar is (Aanvullende nota CGVS, COI Focus Irak: De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht, 20 oktober 2017).

5.2.24. Verzoekster kan op basis van de objectieve informatie niet worden bijgetreden waar zij poneert dat de regio getypeerd wordt door een enorme instabiliteit. De Raad besluit dat er in de regio van herkomst van verzoekster, met name de provincie Dohuk in de KAR, geen sprake is van een hoge mate van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor er voor haar als burger een reëel risico zou bestaan op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster komt dus niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5.2.25. Verzoekster deelt in haar aanvullende nota mee dat haar beweerde echtgenoot op 28 februari 2018 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend en dat zij als gezin een opvangplaats toegewezen kregen in het LOI van Assenede (Aanvullende nota verzoekster, stukken 13-15). Ter terechtzitting wijst verzoekster op de toekenning van de subsidiaire bescherming aan haar beweerde echtgenoot en beweert zij dat hiermee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

5.2.26. De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal stelt ter terechtzitting dat er op basis van de toekenning van de subsidiaire bescherming aan haar beweerde echtgenoot door verzoekster werd gevraagd om haar dossier te heropenen, maar dat de commissaris-generaal geconcludeerd heeft om te volharden in de beslissing die in haren hoofde werd genomen. De Raad treedt de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal bij dat elke asielaanvraag op haar individuele merites wordt beoordeeld. *In casu* bestaat er onvoldoende duidelijkheid over de burgerlijke staat van verzoekster, over de plaatsen waar zij voor haar vertrek heeft gewoond en over de vraag of zij al dan niet met haar beweerde echtgenoot en de kinderen heeft samengewoond, waardoor niet wordt aangetoond dat er redenen zijn om het beschermingsstatuut, dat recent aan verzoeksters beweerde echtgenoot werd toegekend, naar verzoekster uit te breiden.

Het bestaan van een *de facto* gezinssituatie in België heeft geen invloed op de thans bestreden beslissing. De Raad vestigt echter de aandacht van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het gegeven dat met dit gezinsleven rekening dient te worden gehouden bij het treffen van maatregelen inzake verblijf en verwijdering die tot zijn bevoegdheid behoren.

5.2.27. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 48/3, 48/4 en/of 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Verzoekster toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De vier aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. TAMBORIJN